

Kwaliteit, kwantiteit, frequentie

Laten we eens een kijkje nemen naar de kenmerken van een gezonde voeding - de kwaliteit, kwantiteit en frequentie van voeren - noodzakelijk om onze honden in topconditie te houden en bezoeken aan de dierenarts te minimaliseren.

Maar voordat we dat doen leggen we de focus op drie hoofd aspecten. Als we deze dingen goed doen, zou de rest op zijn plaats moeten vallen.

Allereerst, doe geen kwaad, zeiden de vroegere artsen en zo werkt het ook met het voeren van honden. Stop met het voeren van bewerkte, op granen gebaseerde troep en we zijn al voor de helft op weg om de problemen veroorzaakt door slechte voeding op te lossen. Voordelen zijn vaak direct en een leven lang. Weersta de behoefte een bak brokken neer te zetten als je huisdier honger heeft - goede gezondheid is meer van belang.

Ten tweede, de natuur is tolerant, misschien té tolerant, en staat een reeks van voedingsopties toe. Dus als we het hebben over kwaliteit, kwantiteit en frequentie van voeren, hoeven we niet precies te zijn. Variaties kunnen zich voordoen en nog steeds een bevredigende uitkomst hebben.

Ten derde, als je een beginner bent, dan zou je je zorgen kunnen maken over op papier geschreven ideeën om dan deze om te zetten in praktische actie. Dit is het punt waar een coach/mentor handig van pas komt. Heb je een vriend of familielid dat ervaring heeft met rauwe voeding? Steunt je dierenarts rauwe voeding? Sommige van de beste bronnen van hulp en bemoediging kun je vinden op het internet, rauw voer discussielijsten (zie Informatie Hulpbronnen). Discussielijst moderators en ervaren rauw voerders verzorgen begeleiding voor nieuwkomers, beladen met geduld en gekruid met humor - het is gratis en het is leuk.

Kwaliteit

Karkassen

Onze huishonden, veranderde wolven, verdienen het beste wat beschikbaar is, hele karkassen van andere dieren. Dat, ten slotte, is wat verantwoordelijke dierentuinpoppers hun wolven en wilde honden in gevangenschap voeren.

Op de voedertijd vult de dierentuinpopper de voederbak met gekoelde karkassen van kippen, konijnen, hele vissen en grote stukken rauwe, vlezig botten. Karkassen hebben de ingewanden waarschijnlijk nog intact en de vacht, veren en haren zoals de natuur het bedoeld had. Wolven die in de vrije natuur leven, jagen op herten, elanden en andere grote prooidieren. Sommige dierentuinen kunnen aan herten komen, maar meestal slepen

de dierentuinoepassers karkassen het wolvenverblijf in van boerderijdieren om een roedel wolven te voeren - vee, schapen, geiten.

Een vreetpartij is wat er vervolgens plaatsvindt en op het eind is er niet veel meer over dan misschien wat hoeven of een groot heupbot of de inhoud van maag en darmen van een geit. Wolven en wilde honden onderscheiden zelf, als ze de keus hebben, wat goed is en wat niet goed is om te eten.

Als de prooi klein is, bijvoorbeeld kippen en konijnen, dan kunnen de ingewanden opgegeten worden met alle inhoud - het meeste is voor verteerd gras en misschien wat fruit en zaden. Wolven zouden bessen en rijp afgevallen fruit kunnen eten in het seizoen. Echter, voor vrij levende wolven en wilde honden vormen plantaardige zaken een miniem deel van het menu.

Om het plaatje compleet te maken van wat wolven en wilde honden beschouwen als kwaliteitsvoedsel, zouden we moeten aanmerken dat ze ontlasting van hun prooi eten en omdat de eettafel de blote grond is, krijgen ze grond binnen en puin, gekleefd aan het verse karkas.

De grote vraag is dus: wat ga je doen als hoofdverzorger van je eigen dierentuin zonder tralies? Het model van de natuur volgen is simpelweg de beste optie. Tafel 1 bevat verschillende karkasopties geschikt voor honden maar, zoals genoemd, de natuur is flexibel en vergevingsgezind. Gelukkig is er een op één-na-beste optie, rauwe vlezige botten en tafelresten die goede gezondheid bevorderen, goede waarde hebben en eenvoudig zijn.

Tafel 1: karkassen

Karkassen die geschikt zijn voor kleine honden

Ratten, muizen, konijnen, vis, kippen/hennen, kwartel, eendagskuikens

Karkassen die geschikt zijn voor grote honden

Konijnen, kippen/hennen, vis, kalf, geit, varken, kangaroo, lam

Rauwe, vlezige botten

Een menu van voornamelijk rauwe botten en wat tafelresten die overgebleven zijn verzorgen een uitgetroefde, geteste en succesvolle methode van het voeren van honden. Talloze hondeneigenaren en toenemende aantallen dierenartsen bevestigen het gemak, de betaalbaarheid en efficiëntie van een dergelijk menu.

Hoofdprincipes

1. Voer vlezige botten *rauw*
2. Voer vlezige botten in grote stukken om maximale schoonmaak van tanden en tandvlees te garanderen

3. Voer rauwe botten van *verscheidene* dieren - bijvoorbeeld kip, lam en konijn - om zo een goede balans van voedingsstoffen te garanderen.

Hou deze principes in gedachten, maar tegelijkertijd kunnen praktische overwegingen en beschikbaarheid van voorraad je beslissingen beïnvloeden.

Tafel 2: rauwe, vlezige botten

- ruggen en skeletten van kippen en kalkoenen, nadat het vlees verwijderd is voor menselijke consumptie zijn geschikt voor alle honden
- koppen, nekken, poten en vleugels van kippen zijn alleen geschikt voor heel kleine honden
- hele vis en vissenkoppen
- geit, schaap, kalf, hert en kangoeroe karkassen kunnen in grote stukken van vlezige botten gezaagd worden.
- andere bijproducten omvatten: varkenspoten, varkenskoppen, schapenkoppen, borststukken, staartstukken en ribben

Rauwe vlezige kip en kalkoenbotten

Kippennekken en -vleugels vormen een goed basismenu voor kleine honden. Een goedkopere en betere optie zijn de ruggen en skeletten. Kipverwerkende fabrieken verwijderen de vleesfilets voor menselijke consumptie en de botten worden verkocht om soep van te trekken. De botten kunnen nog steeds veel vlees bevatten, zijn zachte botten en vormen een minimaal risico op splinteren.

Kippenruggen en skeletten kunnen ook gevoerd worden aan grote hondenrassen. Maar op zijn minst drie keer per week raad ik aan dat je grotere, rauwe, vlezige botten voert, bijvoorbeeld ossenstaart of lams nek, om de tanden adequaat te reinigen.

Kalkoennekken en -vleugels, -ruggen en skeletten zijn geschikt voor de meeste honden.

Geef geen kippennekken en -vleugels aan grotere honden, ze hebben de neiging de stukjes in zijn geheel in te slikken waardoor je een mogelijk risico op verstopping veroorzaakt.

Lams nekken, en staarten van runderen

Lams nekken en staarten van runderen en ossen zijn goed voor alle hondenrassen. Als deze botten vlezig en in een groot stuk gevoerd worden, zijn ze een uitstekend maal voor de grotere rassen. Middel grote, kleine en minirassen krijgen veel oefening door het afschrappen, snijden en knagen aan het vlees en de pezen van staart - en nekbotten. Harde botten zullen achtergelaten worden, maar pas als de honden een er goede knaagbeurt aan gehad hebben.

Koppen van schapen, herten en varkens

Grote honden kunnen koppen van schapen, herten en varkens verslinden. Kleine honden, maar eigenlijk alle honden, hebben er baat bij als schedels door midden gezaagd worden.

Vraag het je slager, hij zal het waarschijnlijk wel doen. (sommige landen beperken de verkoop van dierenkoppen en ruggengraatweefsel. Zie Informatie Hulpbronnen).

Hele lappen lams en rundvlees

Als je meerdere honden hebt is het mogelijk hen in gemeenschap hele lappen van lams en rundvlees te voeren of iets gelijksoortigs. In Groot- Britannië worden de jachthonden gewoontegetrouw gevoerd als roedel. Puppies van alle rassen beginnen hun leven door maaltijden te delen met nestgenoten. Wees voorzichtig als je ongecontroleerde agressie verwacht.

Voor individuele honden werkt het goed een voorraad van enkele dagen in een groot stuk op te voeren, bijvoorbeeld de schouder van een lam. Leg het elke dag, nadat je hond zijn deel gegeten heeft, terug in de koelkast. Scherpe hondentanden die door lappen vlees scheuren en snijden krijgen maximale schoonmaak. Uiteindelijk, na een aantal dagen, wanneer alleen nog de zwaarste botten overblijven, krijgen de molaren en pre molaren ook een grondige oefening.

Varkensnek en borstbeen van een rund

Honden hebben veel plezier in knagen in relatief zachte, eetbare varkensnek en borstbeen stukken van runderen. Het probleem is de hoeveelheid vlees ten opzichte van de hoeveelheid bot, die de ontlasting stevig maakt, zelfs verstopping veroorzaakt. Botten met minder of geen vlees zouden geen groot deel uit mogen maken van een hondenmenu.

Slachtafval

Slachtafval refereert naar elk van de interne organen: ingewanden, pens (de omlijning van de maag van vee, schapen en andere herkauwers), lever, alvleesklier, milt, nieren, hart en longen.

Alle onderdelen zijn voorzien van voedingsstoffen van goede kwaliteit, als ze rauw en in grote stukken gevoerd worden, zoals wilde carnivoren ze uit een karkas sleuren..

Geef lever als een hele maaltijd elke twee weken. Maar pas op. Dieren ontwikkelen een voorkeur voor lever en als ze het teveel gevoerd krijgen, op een regelmatige basis, kan het een teveel aan Vitamine A veroorzaken (gedroogde lever als trainingsbeloning kan altijd veilig gegeven worden).

Alvleesklier bevat een rijke voorraad van verteringsenzymen en is speciaal goed voor honden die lijden aan alvleesklierinsufficiëntie.

Tafel drie: slachtafval

Slachtafval geschikt voor honden van alle formaten: lever, longen, luchtpijp, hart, boekmaag, pens, tong, alvleesklier, milt

Tafelresten

Varkens, beren en mensen eten een reeks van planten en dierlijk voedsel en zijn geclassificeerd als omnivoren. Soms eten carnivoren omnivoren, inclusief het voedsel in de ingewanden van de omnivoor. Om deze reden heb je de vrijheid je hond overgebleven tafelresten te voeren, omnivoor voedsel, zo van het bord.

Er zijn een paar uitzonderingen genoemd in hoofdstuk 5, maar algemeen geldt: wat goed is voor jou, is goed en zou heilzaam voor je huisdier kunnen zijn. Groenten zouden gepureerd of gekookt moeten zijn om ze verteerbaar te maken voor je huisdier. Dit geldt voor de buitenste bladeren van kool en andere bladgroenten. Laat je leiden door gezond verstand. Wat voor jou oneetbaar is, is hoogstwaarschijnlijk ook oneetbaar voor je hond - dus voer geen meloenschil, buitenste bladeren van artisjokken en sinaasappelschillen. Het af en toe voeren van een paar eetlepels gekookte rijst, overgebleven ijs of een plakje cake zou goed kunnen zijn, maar zetmeel en gesuikerd voedsel zou niet in grote hoeveelheden gevoerd mogen worden.

Gekookte botten mogen *niet* gevoerd worden aan je hond.

Supplementen

Zieke en bejaarde honden zouden voordeel kunnen ondervinden van voedingssupplementen. Gezonde honden die gezonde voeding krijgen, hebben geen supplementen nodig (zie hoofdstuk 5). Je dierenarts kan adviseren. Rijp, rauw fruit, niet strikt een supplement, pleziert veel honden. Anti-oxidanten en microvoedingsstoffen in het fruit zouden van waarde kunnen zijn, zelfs voor carnivoren, en lijken geen schade toe te brengen.

Ontlasting, aarde en groenten

Is het je opgevallen hoe honden zoeken naar vogelpoep in het park en voorzichtig het gedeponeerde uit de kattenbak pikken? Tenzij je jouw hond wil kussen, moet je jezelf geen zorgen maken om dit natuurlijke hondengedrag. Ontlastingsmateriaal bevat enzymen, vitaminen en wemelt van bacteriën - in de zin van wemelen van minieme kleine prooien. Voor honden die gedwongen zijn een menu van fabrieksvoer te eten, kunnen deze dingen, die ze als afval/aas eten, zeer voedzaam zijn.

Honden kunnen aarde oplikken, die bacteriën en mineralen bevat, en ze kunnen op gras en andere vegetatie kauwen. Deze natuurlijke hondenactiviteiten geven waarschijnlijk voordelen en schaden waarschijnlijk niet.

Sommige honden zoeken breedbladige grassoorten uit die overgeven stimuleren. Het is niet zeker waarom honden dit doen; hoewel honden met periodontale aandoeningen (tanden - en tandvleesziekten) zich vaak overgeven aan deze gewoonte. We kunnen

speculeren dat zure maagsappen of misschien plantenchemicaliën, bijvoorbeeld chlorofyl, een medicinaal effect zouden kunnen hebben op ontstoken tandvlees.

Kwantiteit

Verhoudingen tussen rauwe vlezige botten, organen en tafelresten

Beginners vragen hoe veel ze moeten voeren. Ervaren rauw voerders denken er niet over na - hun honden hebben hen goed getraind.

Als je hele karkassen voert, huid en ingewanden intact, dan kom je dicht bij het ideaal van de natuur. Echter, sommige karkassen zijn mager en sommige zijn vet. De verhouding van ingewanden in vis is klein vergeleken bij kip en nog kleiner als het vergeleken wordt met die van een konijn. Konijnenbotten maken 8% uit van hun lichaamsgewicht en olifantenbotten maken 16,5% uit van hun lichaam.

Als je rauwe, vlezige botten voert als basis van een menu, moeten we een inschatting maken van de proportie rauwe, vlezige botten die je moet voeren. Vlees, bot en huid maakt ongeveer 78% uit van het gewicht van een hertenkarkas. Als een redelijke, praktische basisregel voor je hond adviseer ik 70% rauwe, vlezige botten te geven. Voer de dagelijkse ratio in grote stukken en, in alle redelijkheid, dan lijkt het niet uit te maken wat de rest van het menu is.

Sommige mensen kunnen groene, vuile pens bemachtigen, hart, long, kopvlees, tong, enz. en zij voeren deze zaken om de overige 22% op te vullen van het "herten – prooidieren - model". Ik juich hen toe die hun best doen om de natuur te imiteren. Anderen die toegang hebben tot degelijke hoeveelheden pensen en boekmagen van schapen en runderen voeren dit in zo'n grote hoeveelheid met alleen af en toe een beveleesd bot. Voor volwassen honden is dit een goedkope en bevredigende manier van voeren.

De meeste mensen kunnen lever van runderen, lam of varken bemachtigen. Lever bevat hoge kwaliteit proteïnen, vetten, enzymen en vitaminen. Een grote maaltijd van lever elke twee weken geeft een nuttige aanvulling aan een menu van rauwe, vlezige botten en tafelresten.

Als het niet mogelijk is slachtafval te verkrijgen, is het voeren van rauwe, vlezige botten, zelfs tot 100% van het menu, goed voor de gezondheid met weinig tot geen problemen.*** Toen ik als dierenarts een drukke praktijk beheerde, voerden veel van mijn cliënten bijna alleen kippenruggen en -skeletten, zowel aan volwassen honden als aan nesten puppies, en hun honden toonden een uitstekende gezondheid.

De hoeveelheden tafelresten die gevoerd worden varieerden enorm. Sommige mensen voeren - als ze het al voeren - weinig tafelresten; anderen pureren verse groenten en serveren regelmatige hoeveelheden rijp fruit. Maar, de basis, de sturende factor die gezondheid van honden garandeert lijkt te zijn - rauwe, vlezige botten.

(*** Na jaren van negeren moet er veel onderzoek gedaan worden. Hiervoor refereer ik naar www.rawmeatybones.com voor updates en rapporten van de laatste onderzoeken.)

Dagelijkse porties

Vers water zou altijd beschikbaar moeten zijn.

Het lijkt geen twijfel dat er voedingsdeskundigen zijn in laboratoria en universiteiten die je de dagelijkse voedingsbehoeften kunnen vertellen voor mensen van alle leeftijden en maten. Moeders die ik ken hebben die informatie niet, maar hun kinderen zijn goed gevoed en tevreden. Hetzelfde geldt voor onze huisdieren. Als je hond buitensporig overgewicht heeft, moet je minder voeren en als hij of zij aan de magere kant is, zou je meer moeten voeren. (Sommige rassen, bijvoorbeeld saluki's en whippets, lijken vaak dun, en zieke honden verliezen vaak gewicht - je dierenarts kan je adviseren).

Het bovenstaande in ogenschouw nemend, heeft je hond een bevredigende taille of is er een ronding? Kijk bij kortharige rassen naar een zwakke omtrek van de ribben. Geen omtrek betekent te dik. Net als een wasbord betekent dat je huisdier extra voedsel nodig heeft. Als je huisdier een dikkere vacht heeft, probeer dan je vingers over de ribben te bewegen. Rimpelen de ribben onder je vingers? Vergelijk het met je eigen ribben. Wat is het vonnis? - Te dun, te dik of precies goed?

Andere factoren die je helpen vast te stellen hoeveel je moet voeren:

Is je huisdier:

- groot of klein?
- levendig?
- gretig naar voedsel?

Wat doet je huisdier?

- snel verorberen van voedsel of laat hij wat niet opgegeten voedsel staan?
- botten begraven in de tuin? (een teken van teveel voeren)

Net als bij ons varieert de behoefte tussen individuen en individuele behoeften variëren van dag tot dag. En natuurlijk hebben hardwerkende honden, zwangere en zogende moeders meer voedsel nodig dan gemiddeld.

Als een richtlijn neigt de gemiddelde behoefte aan rauwe, vlezige botten van kleine honden naar ongeveer 3% van hun eigen lichaamsgewicht per dag of 21% van het lichaamsgewicht verspreid over een week. Aanvullende tafelresten kunnen extra bijdragen.

Dus, in afgeronde termen verorbert een hond van 10 pond ongeveer 2 pond voedsel verspreid over elke week. Of, als je rekent in kilogrammen, dan zou een hond van 5 kilo waarschijnlijk 1 kilo rauwe, vlezige botten nodig hebben in de loop van een week.

Gelukkig hebben de meeste grote honden minder voedsel nodig, zelfs zo weinig als 1% van hun lichaamsgewicht per dag of 7% per week.

Frequentie

Volwassen honden

In de vrije natuur eten carnivoren op willekeurige momenten. In huiselijke kring werkt een geregelde routine het best.

Voor volwassen honden raad ik aan eens per dag te voeren. Het beste is buiten op de kale grond. Maar bij slecht weer, en om andere redenen, zou de keuken/washok/douche een betere optie kunnen zijn. Sommige mensen geven er de voorkeur aan hun honden op te sluiten in een kooi om te garanderen dat ze niet stelen of vechten. Vergeet voederbakken. Karkassen of rauwe, vlezige botten zullen gauw naar een comfortabele plek gesleept worden - nog een reden waarom slaapkamers deuren hebben.

Opgroeïende pups

Pups die vanaf jonge leeftijd rauw gevoerd worden overeten zich zelden. Vanaf de leeftijd van drie weken kunnen ze voorzien worden van een constante voorraad van rauwe voeding en water om ze zo toe te laten te kiezen wanneer ze eten, wanneer ze drinken, wanneer ze rusten en wanneer ze spelen.

Als je pup te dik dreigt te worden of als je om huishoudelijke redenen niet wil dat rauw vlees rondslingert, voer dan drie maaltijden per dag tot de leeftijd van vier maanden. Vanaf vier maanden, kunnen de maaltijden twee keer per dag gegeven worden. Tussen zes en twaalf maanden, afhankelijk van de maat en volwassenheid van je pup, kunnen maaltijd gereduceerd worden tot een keer per dag.

Opgroeïende pups van grote rassen, afhankelijk van hun genetische opmaak, zouden een neiging kunnen hebben naar de ontwikkeling van bot - en gewrichtsproblemen. Pups van grote rassen hebben veel *rust* nodig, geen *gedwongen beweging* en ze zouden *slank* gehouden moeten worden. Vanaf de leeftijd van een jaar kan beweging opgevoerd worden, maar hou tot die tijd bewegingsrestricties in acht. Dit is de beste manier om problemen te beperken met botten en gewrichten.

Tijd

Over het algemeen verkies ik het voeren in de avonduren. In de koelte van de avond zullen vliegen en mieren niet geneigd zijn problemen te geven. Het is ook de tijd dat de familieleden het feest kunnen overzien.

Honden neigen naar een goede slaap na een goede maaltijd. Als je huisdier je routine begint te kennen en kwijlt en je lastig valt, dan moet je misschien overwegen de eetmomenten willekeurig te maken.

Temperatuur

In gematigde en warme klimaten kan voedsel direct uit de diepvries of koelkast gevoerd worden - het zal gauw ontdooien of kan bevroren gegeten worden als ijsjes.

Vasten

Carnivoren regelen zelf hun voedselinname. Zelfs als rauwe karkassen of rauwe, vlezig botten constant beschikbaar zijn, overeten ze zich niet. In het wild is vasten tussen jachtpartijen normaal en onderzoeksbewijs laten veronderstellen dat vasten bijdraagt tot gezondheidsvoordelen.

Goed gevoede, gezonde honden kunnen elke week een of twee dagen vasten. Dit is bijzonder voordelig als je je zou verrekend hebt en door je voedsel heen bent. Voer dan gewoon de volgende dag een grotere hoeveelheid. Behalve onder leiding van de dierenarts, zouden bejaarde en zieke honden en jonge pups niet moeten vasten.